

Szilágyi György
országgyűlési képviselő

Jobbik Magyarországért Mozgalom
Országgyűlési Képviselőcsoport
1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

dr. Hatala József altábornagy úr részére,
az Országos Rendőr-főkapitányság vezetője

Budapest
Teve u. 4-6.
1139

01000-567458/2010. id.

SZÁM: 561-92/2010.

ÁTVÉVE: 2010. 01. 06.

027

Tisztelt Országos Rendőr-főkapitány Úr!

Alulírott, Szilágyi György (adatok), a Jobbik Magyarországért Mozgalom országgyűlési képviselője (levelezési cím: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.) a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 171. § (1) bekezdésében foglalt joggal élve feljelentést teszek Biszku Béla volt belügyminiszter ellen a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 269/C. §-ába ütköző, **a nemzeti szocialista és kommunista rendszerek bűneinek nyilvános tagadása büntette** miatt a következő tényállás alapján:

A Duna Televízió Közbeszéd című, 2010. augusztus 4-ei adásában, a Magyar Népköztársaság volt belügyminisztere, Biszku Béla adott interjút. A műsor a következő internetes honlapokon tekinthető meg:

http://www.youtube.com/watch?v=8J4zbPLL09A&feature=player_embedded

http://www.youtube.com/watch?v=CxQicvb5ybl&feature=player_embedded

http://www.youtube.com/watch?v=qWbr0mAgF3I&feature=player_embedded

A beszélgetés során Biszku Béla az 1956-os forradalom és szabadságharc kapcsán a következőket nyilatkozta:

„Én ezt nem forradalomnak tartom, hanem ellenforradalomnak. Amikor a budapesti pártbizottságot megostromolták, a rendszernek a leghűségesebb vezetőit, például Mező Imrét ... hasba lötték, ... azokat a kiskatonákat, karhatalmistákat, akik a pártbizottság székházát védték, felakasztották a lábuknál fogva, a szívüket kitepték. Ezt lehet ... forradalomnak tekinteni? ... A rendszerért vívott harc az igazságos volt. ... Az országban a közbiztonság helyreállt... Olyan áron, hogy akik a rendszer ellen vétettek, azoknak a felelősségre vonását a rendszer kezdeményezte.”

Arra a kérdésre, hogy nem felel-e a sok halálért, kivándorlásért, olyan választ adott, amely szerint ezekhez neki nem volt köze, és nem tudja az ítéleteket minősíteni, de valamilyen elkövetett cselekmények alapján születtek ezek az ítéletek, tehát a hatóságok részéről az eljárásindítás nem csak kitaláció volt.

Szerinte „Ez az időszak úgy került a magyar történelembe, mint egy fejlődő, fellendülő országnak az időszaka és korszaka.”

A forradalom utáni megtorlásban betöltött szerepéről azt nyilatkozta, hogy nem tudja, kitől kérjen bocsánatot, mivel ő is '56 elszenvedője volt.

Véleménye szerint azok a forradalmárok, akik '56-ban másokat megölték, azok voltak a bűnözők, ők követtek el büntetendő cselekményeket. Erről így vall: „azoknak a cselekménye mi volt? Hogy miért foglalkoztak a bíróságok, a nyomozó hatóságok, az ügyészségek ezekkel a személyekkel, azt kéne tudni. ...Azt, hogy milyen cselekményeket követtek el azok az emberek, akik felelősségre vonásra kerültek és mi volt annak a következménye.”

A riportban megemlítésre került, hogy a róla készített dokumentumfilmben azt állítja, hogy „Nagy Imre megérdemelte a sorsát”. Ezen állítással szemben Biszku nem tiltakozott, nem tagadta, hogy mondott ilyen véleményt.

A beszélgetés végén Biszku elmondta, hogy neki nem volt attól félnivalója, hogy felelősségre fogják vonni a rendszerváltáskor. Mint mondta, ő tevékenységével a nép érdekeit szolgálta.

A Btk. 269/C. §-a szerint „Aki nagy nyilvánosság előtt a nemzeti szocialista vagy kommunista rendszerek által elkövetett népirtás és más, emberiség elleni cselekmények tényét tagadja, kétségbe vonja vagy jelentéktelen színben tünteti fel, büntetett követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

A Btk. XI. fejezete tartalmazza a népirtás büntetést és egyéb, emberiség elleni bűncselekmények fajtáit. Biszku Béla 1957-1961 között volt belügyminiszter, így a kommunista rendszer magyarországi fennállása alatt (1949-1989) fejtette ki azon tevékenységét, amelynek következtében az 1956-os forradalom és szabadságharc résztvevőit megölték, börtönbe zárták, munkatáborokba hurcolták, szülőföldjükről elűzték. Mivel Biszku e rendszer fenntartásán fáradozott (mint azt maga is elismerte a beszélgetés során, hogy feladata a rendcsinálás volt és ennek következtében az országban rend is lett, „a közbiztonság helyreállt”), ezért pozíciójából és feladatköréből kiindulva nyilvánvalóan részt vett a forradalom leverését követő megtorlásokban, tehát közvetlen kapcsolatba került a hatalom által elkövetett megtorló cselekményekkel, így ezek megtörténte számára is nyilvánvaló volt - bár ezen tevékenységek számára láthatóan más megítélés alá esnek.

Azt a törvény erejénél fogva senki nem vitathatja, hogy a kommunista rendszer fennállása alatt, de különösen a szabadságharcot követő megtorlások idején számos olyan cselekmény került a kommunista egypártrendszer vezetése által megvalósításra, amelyek a jelenlegi Btk-ban kimerítik az emberiség elleni bűncselekmények kategóriáját.

A nemzeti szocialista és kommunista rendszerek bűneinek nyilvános tagadása büntetést a Btk. módosításáról szóló 2010. évi LVI. törvény 6. §-a vezette be. A fenti bűncselekményt bevezető törvénymódosítás 2010. június 23-án, a Magyar Közlöny 107. számában jelent meg és a kihirdetését követő 30. napon (tehát 2010. július 23-án) lépett hatályba, jelenleg tehát hatályos jogszabályról beszélünk, a cselekmény ezért büntetendő.

A törvénymódosítás - általános indokolása szerint - a „legújabb európai felfogásnak és a magyar Alkotmánybíróság évtizedes gyakorlatának megfelelően, a totalitárius rendszerek bűneinek, és áldozatainak azonos mércével mérése érdekében módosítja az előző Országgyűlés által elfogadott új büntetőjogi tényállást, amely „A holokauszt nyilvános tagadása” néven került beiktatásra a magyar büntetőjogba. A jövőben a Büntető

Törvénykönyv a nemzeti szocialista és kommunista rendszerek bűneinek nyilvános tagadását egyaránt büntetni rendeli.”

A részletes indokolásban megemlíti, hogy „a Javaslat büntetőjogi szempontból is azonos mércével méri a nemzeti szocialista és kommunista rendszerek bűneit, nem tesz különbséget a náciizmus és a kommunizmus áldozatainak emberi méltóságát, kegyeleti jogait sértő megnyilvánulások büntetőjogi megítélésében. A Javaslat az Alkotmánybíróság 14/2000. (V. 12.) AB határozatában kifejtett alkotmányos alapokon nyugszik.”

A riportműsorban elhangzott vélemény alapján Biszku Béla nyilvánvalóan nem tartja bűnnek azt a tevékenységet, amelyet a bíróságok, nyomozó hatóságok, ügyészségek követtek el azzal, hogy az '56-os forradalomban részt vevő hazafiakat koncepciós eljárások során ítélték el, majd ezen ítéletek értelmében kivégezték vagy hosszú ideig börtönben tartották, illetve internálták őket.

Azt a nyilvánvaló tény sem ismeri el, hogy az ítéleteket a kommunista vezetés politikai megrendelésére hozták meg (hiszen szerinte a rendszer fenntartásáért harcolók tevékenysége volt az igazságos), ezzel szemben azon magatartás jogellenességét domborítja ki, amelyek az önkényuralom ellen fellépő magyar hazafiak hősiességében öltött testet (vagyis a szabadságharcot és az ellenállás során tanúsított cselekményeket tartja jogellenesnek).

Ezen nyilatkozatával megkérdőjelezi az egész forradalom létjogosultságát, egyszerre mind a kommunista rendszer által elkövetett megtorló cselekmények jogszerűsége mellett áll ki.

Az elkövetési magatartás tekintetében nem elég, hogy Biszku e megtorló cselekményeket létét kétségbe vonja vagy a megtorlásul alkalmazott jogkövetkezményeket jelentéktelen szinten tünteti fel, hanem egyenesen tagadja azt, hogy a Magyarországon működő kommunista rendszer bármilyen bűncselekményt is elkövetett volna.

A fent idézett, Biszku Béla részéről egy televíziós műsorban elhangzott mondatok alkalmasak arra, hogy vele szemben alapos gyanú merüljön fel a kommunista rendszer bűneinek nyilvános tagadása büntetendő elkövetése kapcsán.

A fenti tényállás alapján kérem a Tisztelt Nyomozó Hatóságtól az eljárás megindítását, a tényállás feltárását és az elkövető felelősségre vonását.

Kérem továbbá, hogy az országgyűlési képviselők jogállásáról szóló 1990. évi LV. törvény 8. §-a értelmében az ügy állapotáról szíveskedjen folyamatosan tájékoztatni.

Intézkedését előre is köszönöm.

Budapest, 2010. augusztus 6.

Tisztelettel:

